

תת"ע (חדרה) 10240-08-24 - מדינת ישראל נ' מסארווה הנאדי מסארווה הנאדי

תת"ע (חדרה) 10240-08-24 - מדינת ישראל נ' מסארווה הנאדי מסארווה הנאדישלוס חדרה
תת"ע (חדרה) 10240-08-24
מדינת ישראל

נגד

מסארווה הנאדי מסארווה הנאדי

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחדרה
[19.11.2024]

כבוד השופטת סגל דבורי

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן כנגד המבקשת ביום 23.09.2024 בהעדר התייצבות, על יסוד הוכחת זימונה כדין. הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 30.10.24.
 2. כנגד המבקשת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירה של נהיגה תוך אי ציות לאור אדום שדלק ברמזור בכיוון נסיעתה, בניגוד לתקנה 22 (א) לתקנות התעבורה. על המבקשת נגזרו עונשי פסילה מותנית בת 1 חודש למשך 1 שנה וכן קנס כספי בסך 1,500 ₪.
 3. לטענת המבקשת מעולם לא קיבלה זימון לדיון חרף הקפדתה על בדיקות תכופות בתיבת הדואר שברשותה. עוד נטען כי אישור המסירה חסר פרטים מהותיים לרבות ציון מועד המסירה הראשונה, שמו המלא של פקיד הדואר וחתימתו. נטען כי לא די במילוי סיבת ההחזרה "לא נדרש".
 4. המשיבה מתנגדת לביטול פסק הדין, בהתבסס על אישור מסירה כדין וכי אין בטיעוני המבקש כדי להצביע על עיוות דין.
 5. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.
 6. על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות או מניעת עיוות דין (לדיון מפורט ומורחב, ראו רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018) (להלן: "עניין סאלם")).
 7. מאישור המסירה הסרוק לנט המשפט והמצורף בבירור לנספחי הבקשה עולה כי המבקשת זומנה לדיון וכי אישור המסירה חזר מסיבת "לא נדרש". עוד מופיע בבירור שם המוסר, חתימתו, תאריך המסירה וראה לענין זה עפ"ת 16209-10-22 (מחוזי חיפה) עבד אלגני נ' מדינת ישראל (26.12.22).
 - לא מצאתי בנימוקי הבקשה כל טענה המופנית לאישור זימון זה ואף לא כזו המצביעה על בירור מול רשות הדואר בקשר לזימון. ניתן היה בנקל ואף מחויב היה, לערוך בירור מול רשות הדואר לבדיקת תקינות המסירה השנויה לעמדת המבקש במחלוקת ודבר לא נעשה בענין זה, חרף סד הזמנים המאפשר עריכת בירור מול רשות הדואר בהינתן כי נתוני המסירה עודם שמורים ברשומותיה.
 8. נקבע, כי יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. וכפי שהובהר בע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.9.2007): "המונח 'עיוות דין' פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט היתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7). ודוק, בענין זה נקבע, כי על הטוען לקיומה של עילה בדבר חשש לעיוות דין, להציג טעמים הנתמכים בראיות שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (ענין 'סאלם'). טענותיה של המבקשת אינן מצביעות על פוטנציאל ממשי כנדרש ולמעשה כלל לא נטענה טענה לגופו של ענין.
 9. למעלה מן הצורך בחנתי בשנית את מידת העונש - על המבקשת הושת העונש המינימלי ההולם את חומרת העבירה בה הורשעה.
 10. ממכלול הנימוקים האמורים לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין נדחת. עיכוב הביצוע - בטל.
- ניתנה היום, י"ח חשוון תשפ"ה, 19 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.